

EÖTVÖS-DÍJ A KERTÉSZETI VERTIKUM LÉTREHOZÁSÁÉRT

A tudomány és gyakorlat műhelyében

Ugyanakkor az emberről van szó, amikor főigazgatónak vagy igazgatónak titulálok. Magyar Ferenc vezeti a Kecskemét-szikrai Állami Gazdaságot, mintegy másfél évtizede, s a Szőlészeti és Borászati Kutató Intézetet immár két esztendeje. Óriási munka, nagy felelősség mindkettő. Eredményes

munkájának elismeréseként most Eötvös-díjjal jutalmazták. Ehhez gratulálva, beszélgetésünk elején arról érdeklődtem, hogyan tudja összeegyeztetni a munkát és eleget tenni az intézeti, valamint gazdaságirányítási feladatoknak.

— Kétségtelen, hogy van különbség a tudományos és gyakorlati teendők irányítása között, de ugyanakkor e két tevékenység egymásra épül, egy bizonyos ponton összeforró, csak egymással karöltve kiteljesedő tevékenység. A párt tudománypolitikai határozata sürgető feladatként jelölte meg a tudományos eredmények gyorsabb gyakorlati megvalósítását, s a folyamat fordítottját is, nevezetesen: a gyakorlat úgy haszon a tudományra, hogy azt az aktuális és távlati célok megoldására serkentse. Azzal, hogy egy országos intézet és kertészeti profilú gazdaság irányítását végezhetem, jobbak a lehetőségek az említettek teljesítéséhez. Közvetlenebb került egymáshoz a kutatás és a gyakorlat, az egymásra hatás mindennapiabban és erőteljesebben. Az természetesen igaz, hogy elfoglaltabb lettem, mint korábban, de az is, hogy munkámhoz, a célok eléréséhez a megye, a város párt- és állami vezetőitől, a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztériumtól nagyon sok segítséget kaptam. Be kell vallanom, hogy mindez kevés lenne, ha a családomtól nem kapnék még ennél is többet: megértésüket, szeretetüket. Ha nem lenne minden ilyen jóleg, akkor a munkám bizonyára megsínylené.

— Hallottam már arról, hogy ön lát el legrégebben vezetői megbízatást állami gazdaságban, de nem a legöregebb igazgató...

— Olyan könnyen kimondom: huszonhat év. Ennyi telt el azóta, hogy elkezdtem. Először a hoszszúhegyi, majd a kiskőrösi és itt a szikraiban is elmúlt fölöttem jó pár esztendő. Kertészmezőnk valamelyik szőlőhegyi az Állami gazdaságban.

dunk" a kertészek, a szőlő-, gyümölcs- és éppen a kutatóintézet munkatársai segítettek ennek kialakításában. Az új szőlőfajták kipróbálása nagyüzemi táblákon ugyancsak a gazdaságban történik. Tévedés lenne azt gondolni, hogy zártan, intézet-gazdasági együttműködésről van szó csupán. Többről, az alföldi borvidék fejlesztéséről. Mennyiségben és minőségben egyaránt. Mellesleg mondom: lehet itt minőségi bort is termelni hiszen az első borvilágversenyen alföldi bor kapta az első díjat. Az előrelépést segíti az egy éve alakult Tudományos Szőlőtermesztési Céltársulás, amely már a harmadik kapocs ebben a körben és nagyobb lehetőséget jelent a tudomány gyakorlatiát valószínűleg a szőlőtermelő gazdaságok segítése, fejlesztése is feladata. Szóval a célokért sok mindent meg kell mozgatni, szervezni és amikor arra utaltam; elérünk már valamit, korántsem hiszem, hogy most kicsücsülhetünk a napra pihenni, sütkérezni. Sok még a tennivaló...

— Különösen úgy, ahogyan a Kecskemét-szikrai Állami Gazdaságban kezelik az ágazatot, ahol a szőlő, s az egyéb gyümölcs, zöldség nem jelenti a végterméket. Ezt még feldolgozzák, úgy is mondhatom: magasabb értékű, minőségű terméket állítanak elő. A mostani kitüntetésének hivatalos méltatásában az áll: elismerésül a kertészeti vertikum létrehozásáért, vagyis az egymásra épülő alapanyag-előállítás, termelési, feldolgozási folyamat egy gazdaságban történő megvalósításáért.

— Vajon nagyon nagy szavakat mondok, amikor úgy fogalmazok: létünk, tudatunk, lehetőségeink kölcsönhatásának eredménye mindez? Megmagyarázom. Az állami gazdaság területének 60 százaléka futóhomok, a többi sem sokkal jobb. Csak kertészeti kultúrákkal hasznosítható. Ugyanakkor olcsón, nagy termés nem érhető el. Ez a reális helyzetünk, ebben a környezetben kell élnünk, termelnünk. A másik oldal: régóta tudjuk, hogy az országnak — akár bel- vagy külföldi értékesítésre — teljesen feldolgozott árura van szüksége. Tehát ha ilyen állítunk elő, ennek jövedelmével fedezhető a korszerűbb termeléshez szükséges eszköz, vegyszer stb. Felismertük, hogy szakmunkra is ez a járható út. Egymásra épülő ágazatokat kellett létrehozni, mert csakis ilyen mód-szerekkel változtathattuk vidé-

— ... amit úgy értek: a vezetőre és munkatársaira egyaránt vonatkozik. Vagyis azokkal együtt kell valóra váltani elképzeléseket, akiket irányít, akikkel mindennapi kapcsolatban van. Szigorúnak tartja önmagát?

— Azt vallom: a jó munkához az önfegyelm és a következetesség nélkülözhetetlen. De azt is, nem „egyszerűen” munkatársaim, akikkel együtt dolgozom, hanem a barátaim is. Még akkor is, ha néha összerúgjuk a port... A barátság és bizalom légkörét tartom legfontosabbnak. Tévedés azt hinni, hogy ez a vezetői tekintély rovására megy. én még sohasem ta-

— A pártserű, a szabad gondolkodás, a felszabadult szellem az optimista hang, ami számomra a legmaradandóbb. A kongresszus megerősített bennünket abban, hogy hittel és akarattal a jelenlegi gondokat, nehézségeket tudjuk küzdeni és nem sok idő kell ahhoz, hogy a szívós munkánk gyümölcse beérjen. Bárna kell kezdeményeznünk, kutatni a újat, a lehetőségeket. Munkaerő kelet volt, amelynek részvevő egyenrangúnak tekintették egymást. Munkás, KB-titkár, miniszter egyenlő partnerként barátságos hangú, közvetlen eszmecsere folytatott nemcsak az ülésükben, hanem a szünetekben és napi munka után is.

— Beszélgetésünk elhúzódott fél négy van. Önnek is véget ér mai munkanap?

— Korántsem, a szikrai gazdaságban néhány perc múlva kezdődik egy megbeszélésünk borértékelés ügyben, azután pedig a lovassport tenyésztés és a lovassport jövőjével kapcsolatban tanácskozás. Nem tagadhatom meg önmagam szeretem a lovakat és tisztele-